

Ἴδου σοφοὶ διδάσκαλοι μετὰ βοῆς μεγάλης,
 μὲ τὴν σοφίαν τοῦ Σειράχ, μὲ βίβλους ὑπὸ μάλης,
 παντοῦ τυγχάνοντες τιμῶν καὶ εὐνοίας ἐξαιρέτου,
 καὶ παρεκεί ὁ Περικλῆς μετὰ τοῦ Περικλέτου.
 Πᾶς εἶλε, ἦτοι γάδιθαρος, σοφίαν μᾶς διδάσκει...

(Χωρὶς νὰ βγάλῃ οὔτε γρῶ ὁ Αὐτοκράτωρ χάσκει).

Φ. Ὁ Αὐτοκράτωρ, χάσκει καὶ ἐκπλήττεσθε δικαίως...
 Ἴδου ὁ μέγας Πίνδαρος, Ἴδου καὶ ὁ Ἄλκαϊος...

Ἄκουστε τὰ βρεκεκῆς τῶν λιγυρῶν βατραχῶν;
 τὴν δόξαν φάλλου, Κάϊζερ, τῶν Μαθαθνομάχων.
 Ὅπου σταθίητε τρόπαια καὶ κλεφτουριάς ἡμερί...
 σὰς κλέβω καὶ μὲ κλέβετε ἡμέρα μεσημέρι.

Ἐγείτε σεις ἀπ' ὅλ' αὐτά... μαρούλια μὲ τὸ ζῦδι...

θὰ διδαχθῆτε πάμπολλα σὲ τοῦτο τὸ ταξεῖδι.

Μὰ νὰ! καὶ τοῦ Φαλήρου μὲς εἰκείνην ἡ λεκάνη,

ὅπου ὁ Σγοῦτας μελετᾷ συνοικισμὸν νὰ κάνῃ,

καὶ ἐγὼ θὰ γίνω κύριος ἐπαύλειος χρυσῆς

καὶ σὰς προτρέπω μετοχὰς νὰ πάρῃτε καὶ σεις.

Καὶ τοῦ Τριγγροῦ τὰς φυλακάς, ὁ Κάϊζερ, ἰδέητε,

ποῦ εὐγενεῖς καὶ πρόστυχοι ρεμβάζουν λοποδύται.

Ἄλθῃται σὰς παρακαλῶ, ἀκούσατε καὶ ἐμένα

καὶ τοῦ Τσιγγροῦ νὰ δώσετε παράσημα κανένα,

ὅταν δὲ μαῦρον Ἀετὸν καὶ ἑκείνος ἀποκτήσῃ

ἢ πορεῖ καὶ σὰς καμμιὰ φορὰ νὰ σὰς ἐπεργετήσῃ.

Ἰδέτε καὶ τὸ μέγαρον τὸ τοῦ Δρομοκαίτη,

τὸ μόνον ὅς κατὰλληλον Ἀνάκτορον καὶ σπῆτι

καὶ εἰς ἐμὲ τὸν σκόληγκα καὶ τοὺς θνητοὺς τοὺς ἄλλους,

ἀλλὰ καὶ εἰς Σας, ποῦ Ἀετοὺς φορεῖτε δικεφάλους,

ἐνῶ σ' ἐμένα φαίνεσθε τοῦ μῦθου ἡ χαλῶνη,

ἀπ' ὅπου δίδουν ὡς ἐγὼ, μηδὲν, ἀσχος, μελαδίνι.

Ἴδου τὰμπελογράφα τοῦ Σταύρου τοῦ Μπουλίκη,

ποῦ τὰδῶσε εἰς τὴν Αὐλὴν ἀπὸ κουβαρνταλῆκι,

ἰδέτε χώρας ἀπ' ἐκεῖ εὐφόρους καὶ πλουσίας

καὶ ἀδέσποτα οἰκόπεδα καὶ γαίαις δημοσίας,

ἀν δὲ σοῦ ἔλθῃ ὀρεῖς νὰ γίνῃς νοικοκύρης

καὶ τὴν κοινὴν ὑπόληψιν καὶ σὺ νὰ ἐπισύρῃς,

ἢ τρέχεις ὀλομόναχος ἢ βοηθοὺς φωνάζεις,

καὶ ἀποσπῶν τοὺς εὐσεβεῖς ὅτῃν τάφρον τοὺς τινάζεις,

μὲ ἄλλους λόγους γίνεσαι ἀπόλυτος δεσπότης,

καὶ δι' αὐτὸ βαπτίζεσαι καὶ τοῦ σταυροῦ ἱππότης

καὶ θάπτεσαι μετὰ πομπῆς στὸ δοξαζόμενον χῶμα.

(Ὁ Αὐτοκράτωρ τὸν κυττὰ μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα).

Φ. Θαρρῶ πὼς ἀπὸ μέσα σας τὴν μοῖράν σας θὰ κλαίτε

καὶ βλέποντες τοὺς Ἑλλήνας μονάχος σας θὰ λέτε:

«καὶ τείμ' ἐγὼ στὸ Περικλῆ τοὺς νέους ἀπογόνους;
 ὄρεσις ἐστὸς Οὐσπάρου μου καὶ μούνηζαις Σοὺς Δραγῶ-
 α' Ἴδου τῶνφώτων ἡ κοιτις καὶ τῶν χρυσῶν ἡλίων, [νους...
 «ἐδὼ τὸ μόνον ἀληθὲς τοῦ κόμου μεγαλειόν».

Κι' ἐγὼ συγνά, ὦ Κάϊζερ, τιμῶν τὸν πάλαι πλοῦτον,

τὸν Βασιλεῖα ὀδῆρῃ ἐπὶ τῶν βράχων τούτων,

ἢ ἔρχομαι καὶ μόνος μου μετὰ τοῦ Περικλέτου,

καὶ τότε πρὸς τὸ ἄπειρον τὰς χειρὰς μου ἐκτείνω

συνομιλῶ μὲ τὸν πολὺν Φειδίαν καὶ Ἰκτινόν,

καὶ ἐνῶ ἐγὼ συνομιλῶ μαζὶ μὲ τὸν Φειδίαν

ἀπὸ τὸ Ἄστυ ἔρχεται τῆς Βάθειας εὐωδία,

καὶ Ἰπταταὶ ὁ Δήμαρχος ἐντὸς κοινοροῦ

καὶ μὲ πολὺν παρουσμὸν Δαγγεῖου πυρετοῦ

ἐδῶ μαζὶ μου καθεται τῆς δόξης ὁ θεράπων

καὶ προσφρονούμεν τὰς σκιάς πατέρων καὶ προπάπων,

καὶ ἀνερίζομεν βωβοὶ γελῶντα οὐρανὸν

καὶ ἐνίοτε μᾶς κουτσουλᾷ εὐκοίλιον πτηνόν.

Δι' ὅλα ταῦτα, Κάϊζερ, τὸ κρᾶνος πάλιν ρίψε

καὶ μ' εὐλαβῆ κατάνυξιν ἐνώπιόν μας κῦψε

καὶ δῶσε πέντε φάσκελα ὅτῃν Γερμανίαν ὄλην

καὶ ἦδη ἄς κατέλωμεν ὅτῃν πόλεων τὴν πόλιν.

(Ταῦτα εἰπὼν ὁ τὸν Κάϊζερ ὁ ρήτωρ ὁ πολὺς

ἀπηύδησε νὰ ὀμιλῇ περὶ τῆς δόξης πλέον...

ἀλλὰ ἐνῶ κατέρχονται, ὁ τλήμων Φασουλῆς,

τρεις κόπρους αἰφνης ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν Προπυλαίων,

καὶ σταματᾷ ἐξ ἐντροπῆς τὴν κεφαλὴν τοῦ κλίων

καὶ θέλων τὴν εὐπρέπειαν νὰ σώσῃ τῶν Ἑλλήνων,

χωρὶς τοῦ Αὐτοκράτορος τὸ μᾶτι νὰ τὸν βλέπῃ,

μὲ τρόπον κρύβει καὶ τὰς τρεῖς ὅτῃν φράκου τοῦ τῆν

[τόσην.)

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἄγγελαις.

Μ' ὀλίγους στίχους μοναχῆ εἰδοποιούμεν ὅτι
 τοῦ Πρίγκιπος Σαφ-Μάτινγιν ἐβῆς ἡ Γαλέτη,
 καὶ ὅτι ποθεῖ μεταρραῖον Πριγκητικὴν νὰ ἴδῃ
 καὶ τρεῖς ὄσον τάχιστα εἰς τὸ Κωνσταντινίδι.

Μὲ τοὺς μεγάλους εἶνους κατήρασε μὲ τάχος
 καὶ ἄνηροτῆτην ὄφιν καὶ ὁ Ἄγγλος ὁ Βλάχος,
 ποῦ ἀντιπροσωπεύει ἐκεῖ ὅτῃν Βερρολίον
 τὰ μέλα εὐπροσώπως τὸ ἦθος τῶν Ἑλλήνων.
 Καὶ ἦσαν τόσο φίλοι καὶ ἐπαίφανε βρωμᾷ
 καὶ μουσικῆ καὶ ἀντάρας καὶ μᾶτι καὶ μούτι φιλιᾷ.

Ὁ Ρωμῆς γνωστὸν σὰς κένο — πὼς ὅτῃν σπῆτι μου ἀνίθη,
 ὅτῃν Νεπολίον ἀπένω, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
 μὲ ἑνοδοχέον Σέδη, — ὅτῃν δὲ λέδη, τρεῖς ὅτῃν ζῦδι,

μὲ Σχμειον, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
 καὶ μὲ χῆρα δίχως ἄδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.